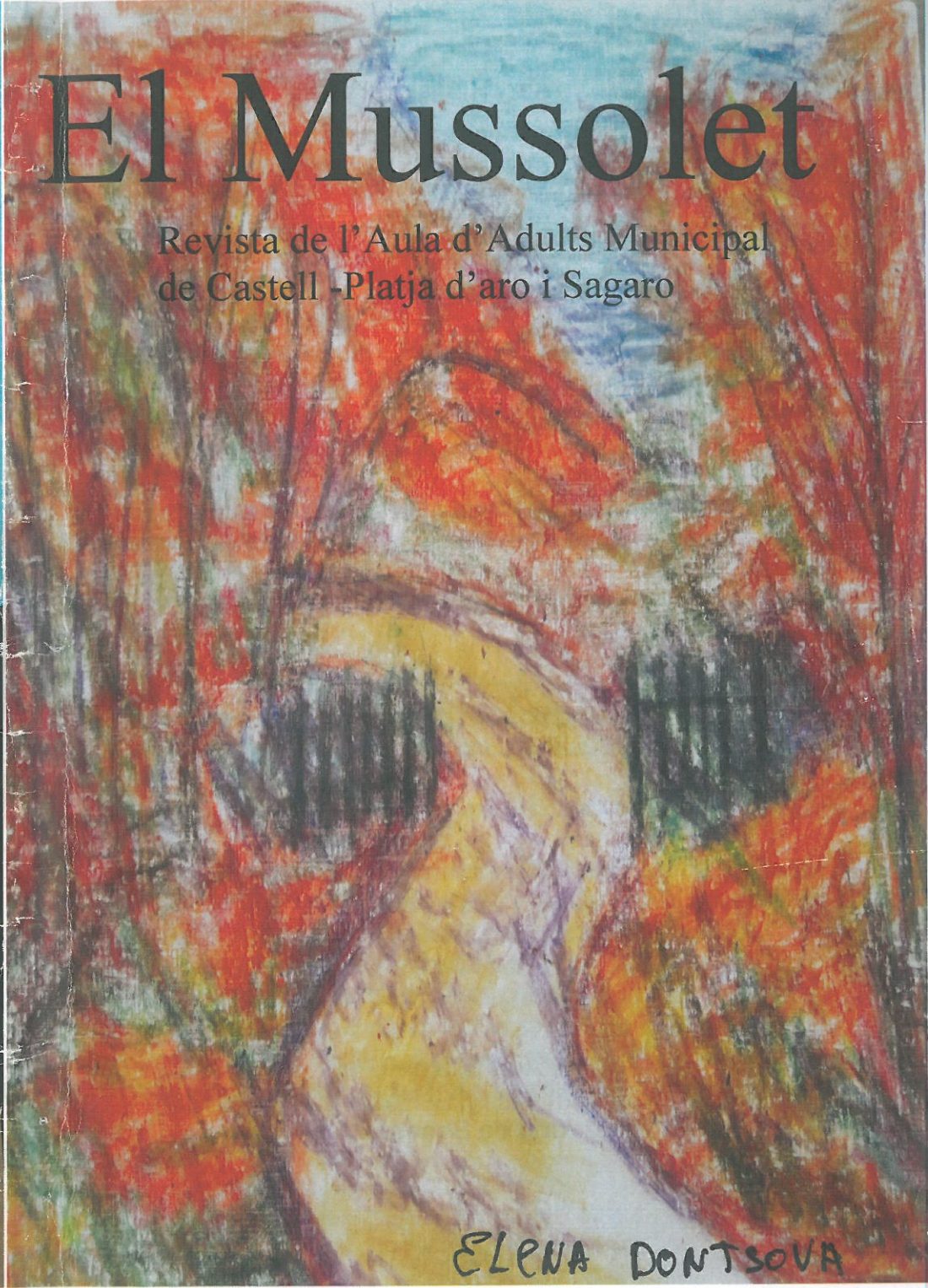

El Mussolet

Revista de l'Aula d'Adults Municipal
de Castell -Platja d'aro i Sagaro

ELENA DONTSOVA

SUMARI

Editorial.....	pàg.3
Notícies.....	pàg.4
Experiències voluntariat.....	pàg.6
Consells per a viure millor	pàg.10
Anècdotes.....	pàg.12
Aficions.....	pàg.14
Entrevistes.....	pàg.16
Veus del Món.....	pàg.20
Apartat artístic-literari.....	pàg.42

Aula d'Adults Municipal
Ajuntament Castell – Platja d'Aro i S'Agaró
Regidoria de Benestar.

EDITORIAL

Estem molt contentes de començar aquest projecte nascut de la il·lusió per donar a conèixer la tasca tan enriquidora que s'està fent a l'Aula d'Adults.

Volem donar les gràcies a tots els que han col·laborat perquè aquest primer número arribi a néixer.

L'objectiu de la nostra revista és obrir una finestra de l'Aula d'Adults al municipi perquè la gent s'engresqui a venir i perquè els que ja vénen tinguin l'interès de veure que els seus esforços tenen reconeixement i donen fruits.

Per a nosaltres, com a equip formatiu, va ser molt gratificant veure que els alumnes s'animaven a participar i posaven tota la passió als seus escrits.

Desitgem que aquesta revista sigui un punt i seguit i un al·licient més perquè els nostres alumnes vegin la tasca d'escriure com una eina més per compartir les seves vivències personals i les experiències sorgides dins l'aula.

L'equip educatiu.

Estamos muy contentas de comenzar este proyecto nacido de la ilusión de dar a conocer la tarea tan enriquecedora que se está haciendo en el Aula de Adultos.

Queremos dar las gracias a todos los que han colaborado para que este primer número llegue a nacer.

El objetivo de nuestra revista es abrir una ventana del Aula de Adultos al municipio, para que la gente se anime a venir y para los que ya vienen, tengan el interés de ver que sus esfuerzos tienen reconocimiento y dan frutos.

Para nosotras, como equipo formativo, ha sido muy gratificante ver que el alumnado se animaba a participar y ponían toda su pasión en sus escritos.

Deseamos que esta revista sea un punto y seguido y un aliciente más para que nuestros alumnos vean en la tarea de escribir una posibilidad más para compartir sus vivencias personales y las surgidas dentro del aula.

El equipo educativo.

PEUS MULLATS I MANS CALENTES.

Ja estem a l'època de moltes festes tradicionals de la tardor i una d'elles és la nostre Castanyada. Aquest any també mirant el cel pel terror de la pluja.

El passat dijous dia 3 de novembre va ser un dia molt especial: al Centre Cívic de Ca la Rafaela es va celebrar aquesta festa.

El dia abans, es van fer els panellets amb les noies marroquines i les senyores del casal. En varen fer 360 en un tres i no res, doncs va haver-hi molta coordinació. En van fer de coco, d'ametlla i de pinyons. Els van portar a coure a la fleca del Sr. Montiel, cosa que cada any ho fa gratuïtament.

Després els van embossar, un de cada classe a cada bossa.

Per la tarda, a primera hora, la gent gran del poble va col·laborar tallant les castanyes per poder-les coure en el foc de llenya que es va fer fora.

Poc més o menys a les cinc, va començar la festa.

Va ser un èxit d'assistència, havia gent del poble i d'arreu del municipi. Tant el local del Centre Cívic com la terrassa estaven plens de gom a gom. En un moment o altre van passar-hi quasi 100 persones.

També van assistir a la festa el senyor alcalde i uns quants regidors. El primer va dirigir unes breus paraules als assistents. Un operari de la televisió Costa Brava també ens va visitar i ens va fer sortir en les notícies.

Se'ls va obsequiar amb els panellets i les castanyes torrades, tot regat amb un bon moscatell.

Tot seguit el grup d'havaneres "Casal Tueda" va oferir un variat repertori de cançons marineres i populars, que van ser acompanyades amb repic de mans per part de tothom.

Per acabar, com sempre, van cantar "El meu avi" i "La bella Lola". Es va trobar a faltar la poesia que per aquestes ocasions escrivia i recitava el senyor Mora, i que, als seus 91 anys, encara ho fa quan és el sant o l'aniversari d'algun dels membres del casal.

La festa va resultar, com sempre, un bon estímul per a la relació entre amics, veïns i alumnes de l'Aula d'Adults.

A la cloenda els assistents coincidien, satisfets, que la festa va ser tot un èxit.

Grup de Formació continuada en català de Castell d'Aro.

LA CASTANYADA AJORNADA

Aquesta tardor caracteritza de calor el setembre i el començament d'octubre i de pluges abundants en la segona part d'octubre i novembre.

El dia 4 de novembre devia ser la festa de la Castanyada a Platja D'Aro. Però va ploure a bots i barrals. La gent va estar a casa sense sortir. I la Castanyada és la festa de fora amb foguera. Per això la festa va ser ajornada pel dia 10 de novembre.

El temps ens va acompanyar, la tarda va ser acollidora i calorosa. Tothom hi va arribar amb les seves famílies, amics i nens. En l'aire es va notar l'olor de foguera i castanyes asades. Es va fer una cua per agafar una bossa de castanyes i un got de moscatell. Després tothom es va reunir a la taula, va gaudir el menjar, les xerrades i trobades amb amics i coneguts amb qui no es

veïen fa temps. Les castanyes no estaven bé perquè van estar guardades 10 dies, però això no va importar a ningú.

Elena Turusheva (Formació continuada Català)

LA MEVA EXPERIÈNCIA AMB EL VOLUNTARIAT.

Em dic Maria Jesús (Xus familiarment) i sóc voluntària des de el mes de desembre de l'any 2009 a l'Aula d'Adults Municipal de Castell- Platja d'aro , a la clase d'alfabetització.

Vaig començar perquè la professora de català, Maria, m'ho va proposar i em va dir que anés un dia per provar-ho. La veritat és que vaig trobar-me molt bé i desde les hores he anat cada dimarts i dijous per la tarda.

Les senyores marroquines posen tot el seu interès per aprendre castellà. N'hi ha unes que van més adelantades que altres però crec que a poc a poc podran anar a tots els llocs, tan administratius, metges ,hospitals,... i podran explicar-se sense necessitar un intèrpret.

També tenen la virtut de saber cuinar molt bé la reposteria i si algú dia fem alguna festa són les primeres en portar pastes, café i te. Són molt maques.

Per ser voluntària vaig haver d'omplir una fitxa i no em recordava que també sóc voluntària, fa tres anys , de l'Oncolliga del càncer a Platja d'Aro.

No ho vaig posar perquè aquest voluntariat és de cosir i com a mi això m'agrada molt no vaig recordar-me.

Actualment tinc seixanta-set anys i fa quatre anys el meu marit va morir de càncer. Al cap d'un any em van operar un pit de càncer i per això procuro fer moltes activitats perquè no vull quedar-me tancada a casa.

Faig tai-xi, natació (aqua-gym i gimnàs) , català, voluntariat i memòria i estic molt contenta.

Espero poder fer aquestes activitats molt de temps.

Maria Jesús Pérez

VAL LA PENA !

A partir del moment en que , en una edat poc habitual per deixar la feina (56 anys) i passat un temps per assimilar la nova situació, provocada per una enfermetat que m'impedia seguir en el mon laboral, vaig plantejar-me que podia fer en el futur per seguir actiu, si més no, mentalment.

Vaig pensar de quina manera podia posar a disposició d'altres persones tot el bagatge de coneixements que havia anat adquirint al llarg de la meva vida, tant com estudiant com del mon laboral i també com a persona.

És aquí on va aparèixer la possibilitat de contribuir i participar com a voluntari en el Centre Cívic de la meva localitat (Platja D'Aro).

Aquest és el quart curs en el que he participat i, t'adones que **Val la pena!**

En el transcurs d'aquests anys, he passat per cursos , activitats i tallers de diferents nivells de coneixements dels participants; però amb una característica comuna: la voluntat , l'interès i l'esforç per aprendre de tots ells.

Aquestes característiques, m'han animat a seguir per aquest camí i m'han ajudat a anar-me "reciclant" i seguir aprenent per poder oferir un millor servei i coneixement als alumnes.

En definitiva ,a través d'aquesta tasca , vull agrair la oportunitat que m'ha donat el Centre Cívic, de poder retornar a la societat, una bona part del que aquesta m'ha donat al llarg dels anys.

Em sento afortunat de poder formar part d'un equip compacte, professional (formadors) i amateur (voluntaris), que té com objectiu atendre les necessitats d'un bon nombre de persones que demanden formació i que , pot ser, gairebé segur ,sense la iniciativa d'aquests centres , no la podrien obtenir.

Àngel Iglesias

EL PLAER DE COMPARTIR

Hola estimats lectors,

Som tres noies que participem en un dels voluntariat de Castell-Platja d'Aro : La Marta, la Corina i la Jenny. La veritat és que som molt diferents entre nosaltres, però ens uneix un interès en comú: " col·laborar per al progrés de la comunitat " .

Ens volem adreçar a tothom per compartir la nostra experiència com a voluntàries i per donar a conèixer aquest àmbit, encara desconegut per alguns. Primerament, creiem que serà del vostre interès saber quina formació hem cursat o cursem paral·lelament al voluntariat, ja que son professions que descriuen una de les parts que ens caracteritzen: el nostre petit grup està format per una Tècnica Superior en Integració Social (Marta), una Treballadora Social (Corina) i una Tècnica Superior en Educació Infantil (Jenny).

Tot això ve donat, per a que pugueu entendre la nostra vocació, la qual realitzem al nostre municipi, fent de voluntàries a un projecte anomenat " Conversa de dones en Català amb infants de 0 a 3 anys", localitzat a la Casa Lila. La nostra tasca consisteix en donar suport a totes aquelles mares que mostren interès per aprendre la nostra llengua, fent activitats de caràcter lúdic amb els seus infants per a que en un futur puguin adaptar-se amb més facilitat a l'etapa d'escolarització i també per fomentar un ambient socialitzador i de distensió per proporcionar eines als infants amb el fi de complementar el seu desenvolupament total.

A partir de tota aquesta recopilació d'informació, ens agradaria compartir amb vosaltres les primeres impressions que van tenir a l' inici de la nostra participació dins d'aquest projecte. Els primers dies del voluntariat, ens va resultar complicat dur a terme la nostra tasca perquè juga en la nostra contra el factor "desconeixença" i mancava la complicitat i la confiança entre tots els components del projecte (mares / voluntàries / educadores / infants).

A mida que va anant passant el temps, el vincle afectiu es va anant enfortint cada vegada més entre nosaltres, ja que compartim experiències, coneixements, riquesa cultural i sobretot la confiança. En resum, un seguit de fets que mica en mica han anant consolidant la nostra relació i alhora l'efectivitat del projecte.

Per concloure aquest breu resum de la nostra experiència com voluntàries, ens agradaria compartir amb vosaltres tres petites reflexions, amb el fi que pugueu comprendre i arribar a percebre tot allò que et pot aportar treballar conjuntament dins d'un col·lectiu:

Marta: Crec que el voluntariat és una manera directe d'actuació on podem adquirir experiència, coneixements i sentiments, que fan que es creïn espais de contacte amb les persones que et necessiten. És un vincle molt fort on adquireixes molts coneixements, vivències i valors. El millor per a mi d'aquesta vivència, es resumeix en la següent frase: " quan tu dones la mà, sempre hi haurà algú que et respondrà".

Corina: Cohibits per la rutina del dia a dia, oblidem les coses realment importants, oblidem el poc que costa fer una bona acció i la satisfacció personal que comporta. Quan penso que amb 30 minuts del meu temps lliure pot dependre el futur d'un nen/a, me n'adono que el petit esforç que faig jo com a voluntària dona lloc a experiències molt boniques. La meva major alegria va ser trobar altres persones que pensaven igual que jo ; persones responsables, obertes, involucrades i que donen el millor de la seva ànima en tot el que fan. El voluntariat neix en el cor de cadascun i representa una acció orientada a satisfer les necessitats dels altres sense demanar res a canvi.

Jenny: Quan em vaig endinsar dins del voluntariat, el sentiment de por i d'inseguretat van envair tota la meva raó, ja que mai havia desenvolupat aquesta tasca i volia realitzar-la de la millor manera possible. Gràcies a tots els components del voluntariat, es va crear un ambient de treball relaxat, de confiança i creatiu. Poc a poc, tant les mares, infants, voluntàries i educadores vam consolidar la nostra relació i avui dia és un luxe poder interactuar amb persones úniques com totes elles. Per a mi, una de les coses més màgiques d'aquesta experiència és tot allò que estic aprenent de totes i cadascuna de les persones que formen part d'aquest projecte tan meravellós i recomano a tothom que provin aquesta experiència perquè no saps mai quan necessitaràs l'ajuda dels altres

VIVIR MÁS Y MEJOR!

La esperanza de vida es cada vez mayor. Pero no solo es importante vivir más: todos queremos también vivir mejor. Para eso es necesario adoptar costumbres y formas de vida que nos preparen para una vejez feliz. En otras palabras, debemos llevar ahora una vida sana si queremos después vivir en forma. ¿Cómo? Nosotros hemos seleccionado diez consejos. Son estos:

1. Es conveniente elegir una alimentación sana: comer muchas frutas y verduras. Es mejor comer pescado que carne, y cocinar al vapor o a la plancha. Si podemos comemos alimentos biológicos y ecológicos.
2. Es aconsejable no fumar, y no beber mucho alcohol.
3. Hay que controlar el peso para no engordar y evitar las enfermedades a causa del exceso de comida.
4. Es necesario practicar actividad física con regularidad. Por ejemplo:
yoga, golf, pilates, natación, pasear por la playa o por el bosque, ir en bicicleta...
5. Es bueno tomarse la vida con calma, sin estrés y sin prisas, vivir con una actitud positiva y evitar las emociones negativas.
6. Es recomendable tener horarios regulares tanto para las comidas como para levantarse y acostarse.
7. Es bueno visitar una vez al año al médico.
8. Es conveniente tener unas buenas relaciones sociales, ayudar a otras personas así como practicar el voluntariado.
9. Es importante hacer actividades para ayudar a mantener la mente activa: aprender idiomas, jugar a las cartas, leer, ir a la biblioteca o al centro cívico
10. Es bueno tener animales en casa.

Alumnos y alumnas del curso de Conversación 1

ANÉCDOTAS... SEGURIDAD

Siempre quería aprender a conducir un coche. El año pasado decidí ir a la autoescuela. Me sumergí en el estudio con toda la fuerza, diligencia y paciencia que tuve.

Fui a clases dos veces por semana durante dos meses.

Llené un cuaderno entero de palabras desconocidas en castellano. No fue fácil.

Por fin traduje el libro de las reglas. Aprendí una regla muy importante para el examen práctico: "Antes de marchar, al entrar al coche, el conductor tiene que abrocharse el cinturón de seguridad, mirar a los espejos y señalizar la maniobra con la luz intermitente".

Eso lo recordaré para siempre.

El día del examen tuve suerte.

Todo ocurrió tranquilamente, sin ningún error por mi parte.

Me dieron el permiso de conducir. Volví a casa muy contenta.

Tuve unos días de tranquilidad sin trabajo después de mi arduo estudio.

Entonces, cuando tuve que confirmar mi proyecto, me senté enfrente de mi ordenador... y me di cuenta que estaba buscando el cinturón de seguridad para abrochármelo antes de empezar!!!!

Tatiana Andreeva. Conversa 2.

RECUERDOS FAMILIARES

Hace unos años mi padre vivió con mi hermana. Mi padre era un hombre gordo y le encantaba muchísimo la comida. Una noche se levantó y fue a la cocina. Él buscó en la nevera y encontró un plato de paté. Se hizo un bocadillo grande con el paté, lo comió muy rápido y volvió a su dormitorio.

Al día siguiente mi padre comentó que el paté era un poco insípido:

-¿Qué paté? -dijo mi hermana.

-El paté de la nevera-- dijo mi padre.

-¡No es paté, es la comida del perro!

Janice Stonebridge. Conversa 2.

EL PASEO

Cuando era pequeña mi amiga y yo. Ella fuimos de colonias. Su padre era director y me permitió llevar a mi perra. Una vez dimos una vuelta en bicicleta con la perra. Todo iba bien: verano, hacia calor, libertad, río, ganado de vacas... Hasta aquí. Las vacas miraron la perra y pensaron que era un lobo y sin pensar dos veces se pusieron a atacarla. Nosotras corrimos rápidamente y mi perra nos siguió y todo el ganado furioso también. Por suerte, las vacas son vagas, se cansaron de perseguirnos y todas nos salvamos. Gracias a Dios, no había ningún toro en el ganado!

Elena Turusheva. Conversa 2.

NAVIDAD EN MI CASA

Navidad es muy importante para mí porque tengo dos hijas pequeñas y creen en "Father Christmas" o Papa Noel.

La Noche Buena o "Christmas Eve" antes de que se acuesten dejamos una zanahoria para el reno. También una empanadilla rellena de fruta picada (se llaman mince pie en inglés) y una copa pequeña de jerez para Papa Noel. Cuando están en sus camas tengo que beber el jerez y como sólo media mince pie, así las niñas piensan que Papa Noel ha venido a nuestra casa y ha traído muchos regalos! Doy la zanahoria a Barney mi marido para comer! ja, ja, ja

Al empezar el día de Navidad, después de abrir los regalos bebo una copa de jerez. ¿Qué? Es muy tradicional! Comemos el pavo con verduras, entonces el 'pudin de Navidad' cubierto con el coñac. Es muy difícil no emborracharse.

Diana Westfold. Elementat Pont A

AFICIONS

Des de ben petit m'han agradat els encreuats; de manera que fa uns anys vaig decidir-me a fer-ne un de dimensions diferents a les habituals i que pensava jo que podria acabar en alguns dels rècords que hi ha al país o al món, per la seva magnitud. Per fer quelcom més dels encreuats que ja coneixem, vaig pensar, que apart de la dimensió hi volia incloure varietats.

L'encreuat que he aconseguit fer te:

113 línees horitzontals per 113 de verticals que representen 12769 caselles.

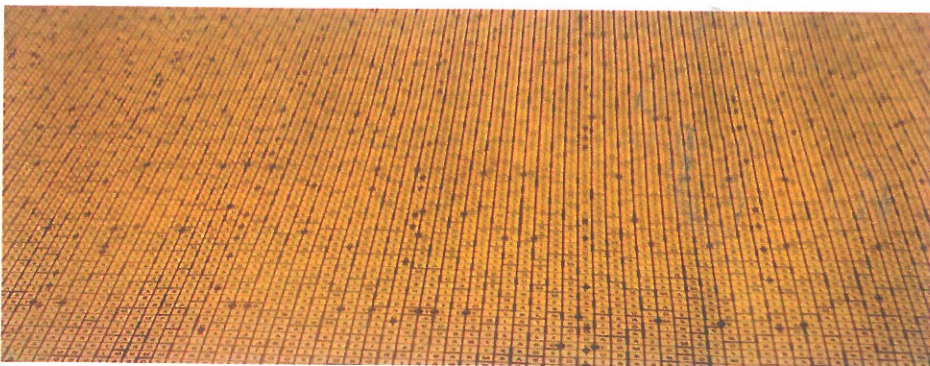
En aquestes línees he inclòs a més de paraules, el següent:

10 línees horitzontals i 10 verticals amb refranys ben reconeguts (81).

9 línees horitzontals i 9 de verticals de poblacions (273).

7 línees horitzontals i 7 de verticals de personatges (262).

2 línees horitzontals i 2 de verticals de rius i muntanyes

Aquest encreuat l'he fet en espanyol i em va costar uns quants anys de dedicació per la quantitat de paraules.

Quan el vaig tenir acabat, em vaig adonar de que era tan gran que no tindria paper quadriculat per poder-lo presentar.

Vaig provar-ho amb paper foli, que vaig anar enganxant amb cola fins que finalment ho vaig acabar.

Durant un temps, vaig tenir-lo oblidat i, un dia, per casualitat, vaig trobar una persona generosa que en el seu temps lliure va voler ajudar-me i va aconseguir el meu somni: poder imprimir en una impremta d'un conegut aquest encreuat.

He de dir que només tenia les paraules, ho tenia imprès; però com tots sabeu per poder fer un encreuat cal tenir els detalls (definicions) per poder-lo omplir.

Després d'un temps vaig trobar una persona que es va oferir a treballar en aquestes definicions i en aquest moment, tenim resoltes les línees de refranys, de poblacions, de personatges i tota la resta de paraules horitzontals.

Només resten les verticals.

Com que encara no està acabat, només us puc anticipar que sense comptar amb els refranys, poblacions, personatges i rius i muntanyes hi pot haver-hi unes 4.500 definicions.

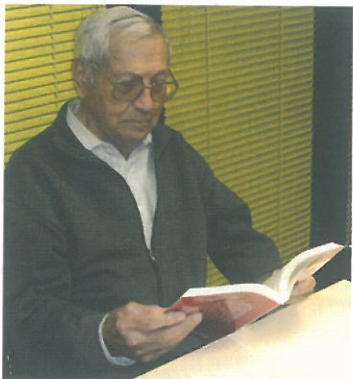
Desitjo veure'l finalitzat ben aviat, per fer veure a tothom, el que es capaç de fer una persona de 73 anys.

Josep Cros .Lectura en català

ENTREVISTES

JOSEP MORA: "EL POETA DE CASTELL D'ARO"

El senyor Mora és un avi de 91 anys molt entranyable perquè sempre té una paraula amable per les senyores i per tothom i les seves poesies sempre són molt ben rebudes pels que celebren els aniversaris i sants al nostre Centre Cívic. Tot un cavaller.

-Et consideres un poeta?

-Sóc un aficionat de la poesia.

-Quan vas sentir l' inquietud d'escriure?

-Arrel de treballar a l'aire lliure al mig del bosc, fent el manteniment de les vies, i el mateix entorn em va inspirar a escriure poesia.

-Quina va ser la teva primera poesia?

-En el casament de la filla del meu cap, eren de la Font Picant, i l'hi vaig obsequiar amb una poesia.

-Has participat en algun concurs literari? Han publicat alguna de les teves poesies?

-Sí, he participat durant molts anys en el concurs literari de la Gent Gran , i se m'han publicat les meves poesies.

-Si poguessis anar enrere en el temps, et dedicaries de ple a fer poesia?

-No, no m'hagués pogut dedicar de ple a la poesia , degut a moltes circumstàncies adverses de aquella època.

-Quan escrius, què és el que més t'inspira?

-De les meves passejades pel bosc en trec una poesia , i una

vegadaestic a casa assegut en una confortable butaca ho plasmo en el paper.

-Quin poeta és el teu preferit?

-Tinc dos poetes que sempre m'han inspirat en la meua vida, un de ells és Martí i Pol i l'altre Heinrich Heine. Aquest últim és el meu preferit.

-La poesia et serveix per viatjar?

-Crec que sí, sempre que tinc al meu davant una imatge, un país o un lloc, al escriure una poesia per un moment la meua ment s'evadeix a aquells llocs i me'ls imagino tal com si estigués allà mateix.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Rosa Cufí i Mercè Safont (Formació Continuada Català)

JOSÉ SIVILLÀ, EL NOSTRE PROFESOR .

José Sivillà és professor de gimnàstica, tai-txi i ioga entre altres activitats del casal de Castell d'Aro.

-Actualment on exerceix la seva activitat?

-La exerceixo en uns divuit llocs diferents.

-Disposa d'algun local o escola pròpia?

-Sí, tinc un local preparat per fer la labor d'ensenyament en el meu domicili on resideixo a Girona.

-Té alguna persona per ajudar-li a desenvolupar l'activitat?

-Tinc la meua dona que m'ajuda i també la meua filla.

-Amb quin tipus d'alumnat practica majoritàriament ?

-És molt variat. Des de els nens a partir de tres anys fins a persones de 88 anys (l'alumne més gran).

-Per actuar en aquest àmbit ¿es necessita tenir vocació per poder transmetre al alumnat l'esperit de treball que cal per tenir resultats positius?

-Sí i això ho he aconseguit a base de molta pràctica.

-Què és el que menys li agrada i el que més , de la seva feina?

-El que menys, els desplaçaments entre els diferents locals i centres on imparteixo les classes.

El que més m'agrada és veure com els que venen a classe evolucionen el seu nivell físic i de relaxació.

-Què podria dir del grup que té a Castell d'Aro?

-Una de les coses que més m'ha sorprès d'aquest grup és la força i la salut que expressen amb els exercicis que practiquen (tenint en compte la seva edat)

Moltes gràcies per la seva atenció.

Carme Verges i Xavier Escudé. Formació continuada Català.

TALLER DE RECICLATGE: T'HI APUNTES?

Avui la Janet, voluntària de l'Aula d'adults Municipal, ens informará una mica sobre el reciclatge i el seu taller de Ca la Rafaela.

-Sra. Janet , quan i on va començar la seva afició al reciclatge?

-Quan era petita la meua àvia aprofitava robes i altres coses i això em va fer adonar-me que es podia reciclar.

-Va rebre alguna formació?

-Solament la de la meua àvia.

-Quan va a començar a col·laborar amb l'aula d'adults?

-Vaig començar l'any 2006 com a voluntària en un curs d'alfabetització.

-Porta vostè tot sola el taller?

-No , col·laboren amb mi la Núria i la Sole.

-Quin és l'objectiu d'aquesta trobada setmanal?

-El primer de tot és parlar castellà a la classe, doncs n'hi ha persones de diversos països i que solament es mouen en ambients del seu idioma. Al mateix temps aprofiten per treballar ,tots junts, en fer objectes amb material reciclat i han de parlar entre ells.

-Quins materials feu servir més habitualment?

-Quasi tot el que llencem a les escombraries es pot reciclar: brics de llet, ampolles de plàstic, pots de vidre, iogurts,...

-S'ha fet una bona difusió d'aquest taller?

-Sí, varem fer uns pamflets per repartir ple poble, anuncis a la ràdio i el boca a boca pels Centres Cívics.

-En què treballareu les properes setmanes?

-El primer que farem serà una espalmatòria amb uns pots de vidre, després una coral de nens amb rotllos de cartró, un caga tió,...

Això és el que ens ha explicat la Janet. Moltes gràcies per contestar les nostres preguntes i que el seu taller li vagi molt bé.

Formació continuada Català

LES VEUS DEL MÓN

NAVIDAD EN INGLATERRA

Yo soy una inglesa que está viviendo en Cataluña. Observo que la Navidad aquí es diferente de la de Inglaterra.

En los 6 años que hace que vivo en Cataluña, he visto un gran aumento de la actividad comercial de Navidad. Pero no es con el mismo frenesí que en Inglaterra.

La Navidad en Inglaterra ha sido una gran oportunidad de la comercialización durante muchos años. Las tiendas y mercados y los productos de Navidad en Internet, comienzan a vender en octubre.

Los alimentos en Navidad, por ejemplo, pavos, postre de Navidad, rellenos y productos para prepararla están muchos en la publicidad de la TV y animan a muchas personas a comprar.

Muchas cosas de electrónica y electricidad tienen muchos grandes descuentos.

Las personas en Inglaterra envían las postales de Navidad a sus amigos y amigos del trabajo. A menudo una familia envía entre 50-100 postales.

El día más importante es el 25 de Diciembre, el día de Navidad. Este día preparamos una gran comida para nuestra familia y nuestros amigos.

Este año comenzamos con canapés y los servimos con cava, después tenemos pavo asado con un relleno de castañas, patatas asadas, coles de Bruselas, guisantes y una salsa de carne. Bebemos rioja y albarino. Después comemos un postre de ciruela que se flamea con coñac y se sirve con una salsa de coñac.

Después de todo este alimento se puede jugar a las cartas, dormir o ver la televisión.

Tal vez esto es lo mismo que en Cataluña.

Sue Sparkes .Elemental Pont A.

MI EXPERIENCIA DE NAVIDAD EN UNA RESIDENCIA DE ANCIANOS EN FRANCIA

Me hace muy feliz poder compartir con todos vosotros la experiencia de unas navidades que nunca olvidaré. Sé que hice muy feliz a muchas personas y mi corazón se llenó de amor tanto en la realización como en la reacción de los presentes. Espero que os guste esta experiencia de una navidad en una residencia de ancianos, en Francia.

Empecé a trabajar en una residencia de ancianos que pertenecía a la iglesia y me di cuenta que no habían propuesto actividades para la navidad así que no me lo pensé dos veces y propuse realizar un pesebre viviente. Hablé con todo el personal de la residencia y con los curas para que me ayudaran y contribuyesen en mi proyecto (dar amor y felicidad a todos los presentes en un día tan especial como es la Navidad). Todos nos pusimos "manos a la obra". Los carmelitas me hicieron un vestido de virgen María; un amable pastor me prestó un cordero que había nacido la noche anterior(además me dejó un bastón y una capa de pastor que tenían 150 años); la hija de una amiga y mi hijo se dispusieron a ayudarme e hicieron de angelitos, ...así que nada podía fallar. Todo fue tan hermoso, cuánto amor se respiraba en ese momento, qué magia. Primero salieron los angelitos con una hermosa estrella entre sus manos, detrás salí yo acompañada de José, el pastor, el panadero y todos los personajes y entre mis brazos sostenía el niño Jesús (una talla que el arzobispo de Aviñón me prestó de muy buena fe. Todos los curas allí presentes se quedaron sin habla, pero llenaron mi corazón cuando algunos de ellos con lágrimas en los ojos me dieron las gracias. Para mi, lo que me llama de la navidad es hacer feliz a la gente, hacerles llegar y compartir un momento de alegría y felicidad.

Michelle del Papa (Elemental C)

LA FIESTA DE 'SINTERKLAAS' (San Nicolás)

En Holanda se celebra el aniversario de 'Sinterklaas'. Sinterklaas fue obispo de Myra, Turquía, hace 1700 años. Ayudó a los pobres. Hoy en día se celebra cada año su aniversario en la noche del 5 de diciembre. Los holandeses creen que vivió en Madrid y cada año va con un barco desde Madrid a Holanda ☺. El barco está lleno de regalos para los niños pequeños. Sinterklaas cabalga en un caballo blanco a través del país. Su ayudante, Zwarte Piet, arroja los regalos por la chimenea. En agradecimiento, los niños ponen los zapatos delante de la chimenea y colocan dibujos para 'Sinterklaas' y una zanahoria para el caballo en sus zapatos. 'Zwarte Piet' se lo trae a 'Sinterklaas'. Los niños también cantan canciones de 'Sinterklaas'.

Ésta es una forma de agradecer a 'Sinterklaas': poner algo en sus zapatos.

Sinterklaas Kapoentje,
Gooi wat in mijn schoentje,
Gooi wat in mijn laarsje,
Dank u Sinterklaasje.

Sinterklaas en su caballo blanco

Sinterklaas y Zwarte Piet

Sinterklaas en el barco.

Esther Schieviink. Conversa 1 pont

LA NAVIDAD EN NUEVA YORK

Cuando llega Diciembre en Nueva York, la gente que vive en la ciudad no puede hacer compras fácilmente. Todas las tiendas, museos y calles son llenas de compradores y visitantes a Nueva York. Por Navidad hay un árbol grande a Rockafeller Center con muchas luces. Puede patinar sobre hielo en la pista delante del árbol. Para celebrar el nacimiento de Jesucristo, cada iglesia tiene un servicio religioso con música y canto. Durante este mes, los judíos encienden velas para Hannakah. Las personas no religiosas pueden también disfrutar dando regalos con espíritu de Navidad también. Normalmente, después de Navidad las tiendas tienen venta con rebaja. Este periodo de tiempo es más importante para la economía de los Estados Unidos. Espero que este año tendremos un buen comercio porque entonces habrá más trabajo. Este es lo que deseo para Navidad. ¿Tú piensas que Santa Claus puede traermelo? Tengo que escribir una carta para él. En el día de la fiesta, Santa Claus entrega regalos para todo el mundo. Como por arte de magia él viene a mi casa por la chimenea. La mañana de Navidad, abro una caja atada con cinta roja. ¿Como van a caber todos los puestos de trabajo en una caja? Tenga fe! Es el milagro de la Navidad.

Mary Ellen Marino. Elemental Puente B

ANNIVERSAIRE DE MON MARI.

J'ai gardé un très bon souvenir quand j'ai préparé l'anniversaire des 60 ans de mon mari. Sans qu'il le sache j'ai donc tout organisé en cachette avec la complicité des enfants et de la famille qui habitaient en France .

Heureusement que les amis que j'avais invité habitaient tous aux alentours de Playa de Aro .Il a fallu plus de 3 mois de discussions et de préparation pour que la famille puisse prendre le même avion qui décollait de Paris pour arriver a Girona ,je me suis arrangée avec les amis pour aller discrètement les chercher a l 'aéroport de Girona.

J'avais réservé un restaurant a Playa d'Aro ,et commander un très bon repas de fête ,les tables étaient décorées avec beaucoup de goût et bien sur mon époux ne savait toujours rien. J' ai demandé a tous mes invités de se réunir au restaurant avant que nous arrivions (j'avais dit a mon époux que j 'avais réservé une table pour deux pour fêter cette événement pour qu'il ne se doute de rien)donc nous sommes arrivés et il a eu la grande surprise de voir toutes ces personnes qui lui sont chers au coeur présentes pour son anniversaire.C'est avec beaucoup d'émotion qu'il embrassa tous le monde.

La soirée très réussie c'est déroulée dans la joie et le bonheur heureux de tous se retrouver pour cette fête qui restera grave dans ma mémoire .

Mimie. Elemental C

RETIREMENT

¿Que significa estar jubilado?

"When I retire I can do so much. I can travel, read, write, mend the fence, do lots of gardening, etc. All those jobs that never got done because I was working." Have you heard this before? What is retirement? Does it mean no housework, no cleaning, no cooking? What about putting your feet up and reading a good book? No time for that now! I am busier now than ever. I have "retired" but I'd like to know from what!

Mary Lever.Elemental Pont B

CONCERT DE MÚSICA MARROQUÍ AL CENTRE CÍVIC

El passat Dijous 24 de novembre la gent de La plaça del món va organitzar un acte musical obert a tot el poble al Centre Cívic de Platja d'Aro. Els protagonistes de l'acte eren un grup de músics del Marroc encapçalats pel cantant Saïd Mikro. A més es va comptar amb la col·laboració del Dj Resident Juan Ramón. Des de la Revista de l'Aula d'Adults els hi vam fer una entrevista perquè el músic Said Mikro ens expliqués com i quan va començar la seva dedicació artística i fins on arriba l'abast de les seves actuacions.

-D'on et ve la teva afició musical?

-Ja des de petit m'agradava molt cantar. Vam començar a cantar amb els amics, al carrer, després vam fer un grup per cantar en festes, casaments, naixements...Per casa sempre hi havia música. Tot va començar a un petit poble de l'Atlas, a Khenifra.-
I el que et va animar a dedicar-t'hi?

-Doncs la gent em deia que tenia molt bona veu, que ho feia molt bé. Em vaig animar a dedicar-m'hi professionalment. Vaig decidir gravar i actualment ja tinc dos Cd's al mercat. El meu repertori està escrit en àrab i en diferents versions de l'amazic.

-Quines influències hi podem trobar en la teva música?

-A mi, el que m'inspira i m'agrada és la música romàntica, que parla d'amor i de sentiment, de patiment. Tots els cantants m'agraden però sobretot els romàntics.

-Quin tipus de música t'agrada escoltar?

-M'agrada molt la música de l'Índia perquè és un tipus de música que no em canso mai d'escoltar. I referent a la música àrab, escolto molt un cantant libanès que es diu Jorjou Sauf.

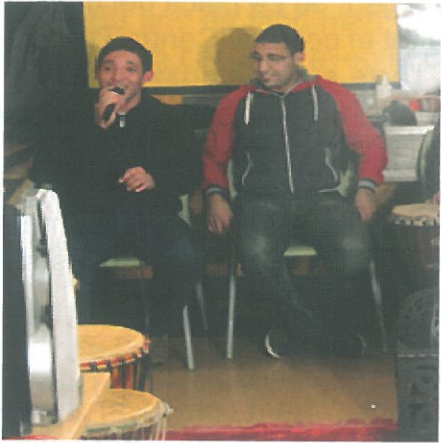
-Quina ha estat la teva primera actuació en terres catalanes?

-De fet avui és el meu primer concert aquí. És la meua primera oportunitat. Estic content perquè rebo molta col·laboració de la gent, molta entrega .

Tens algun desig?

-Només agrair molt a tota la gent que està fent tots els esforços per fer-ho possible.

PETITA CRÒNICA DEL CONCERT

El concert va començar tímidament però, ostres gent, la música és un llenguatge que contagia ràpidament l'emoció i el ritme!. I és que ambdós, tant ritme com emoció, anaven augmentant i els cossos es movien cada vegada més, la gent s'anava afegint, primer uns, després uns altres, s'anaven rellevant, en el ball, en la veu, en els instruments. Tota la sala vibrava. Els d'aquí, els d'allà, tothom incapaç de resistir-se a aquells ritmes trepidants que la música ens transmetia. Qui no movia un braç, movia la cama, qui no movia el cap, movia el cos. I així es va viure un gran concert. Senzill, amb simplicitat, però vibrant. I tothom hi va participar!.

Aula d'Adults

QUÈ ÉS LA PLAÇA DEL MÓN?

Les places dels nostres pobles són un escenari espontani que ens mostren que la convivència i el diàleg entre persones d'arreu del món és possible i ja és una realitat... *compartim de costat el banc de la plaça.*

La Plaça del Món recupera aquesta essència de convivència de les places, creant un escenari d'igualtat a on l'intercanvi, el diàleg entre persones i les seves diferents formes de sentir la vida, la cultura, les relacions..., són un valor i una oportunitat d'enriquir-se tant a nivell personal com a comunitari.

A on estem ubicats, quin és el territori de la Plaça del Món?

Físicament: És un espai ubicat en una sala del Centre Cívic Vicenç Bou de Platja d'Aro, un espai comunitari dins d'un altre espai comunitari. Ens trobem tots els dijous a la tarda de 19h a 21 h, sent aquest any la sisena edició.

Vivencialment: És un espai acollidor, afectiu, segur i positiu..., que ens construeix al "anar fent" amb temps i confiança, com qualsevol espai de convivència.

Els continguts: cada dia es van construint en funció dels interessos del grup, de les seves necessitats, de la realitat quotidiana...

Qui l'organitza: Conjuntament entre l'Associació CRAMC i l'Ajuntament de Castell –Platja d'Aro i Sagaro.

Quina es l'essència de la Plaça del Món?

A la Plaça del Món:

- Es viu la diversitat com un valor i una oportunitat
- Es generen experiències positives de convivència, que ens permeten recuperar el valor i la riquesa del carrer, de la trobada amb l'altre, amb el veí/na d'aquí i d'allà..., La manera de conèixer a l'altre és passant hores junts, trobant-se amb les complicitats i dificultats.

La convivència i contacte setmanal que es dona a la plaça, va construïnt de forma natural vincles afectius entre les persones, ganes d'estar amb l'altre, d'apropar-te, d'entendre'l, de respectar-lo, i és aquest vincle espontani i recíproc el que fa emergir comprensió, ajuda, suport i solidaritat, bases sòlides d'un bon diàleg intercultural.

Quin és el nostre llenguatge?

- . L'acceptació.
- . L'empatia , les ganes d'entendre'ns
- . El respecte. El respecte ens ajuda a obrir-nos, a confiar, ens dignifica...

Respecte a l'experiència vital de l'altre, al punt on es troba a la vida, respecte a la seva visió de la realitat i respecte al seu bagatge cultural, religiós...

. La creativitat , construïm la convivència des de la creativitat la diversió i la celebració.

. La llibertat . Recuperar la llibertat dels espais comunitaris
Llibertat d'expressar el que vulguis i fins on vulguis des del respecte.

Llibertat de participar a la plaça quan es sent, sense compromisos artificials.

. El pensament positiu i possibilitador. Crear, construir conjuntament possibilitats, des d'una base de pensament positiu i creatiu que permet la transformació de creences limitadores, així com aprendre a pensar i sentir favorablement per viure millor.

Només quan l'altre es converteix en part de nosaltres i en un enllaç integral de la comunitat a la que pertanyem, podrem tenir l'oportunitat real d'entrar en contacte amb ell.

Krzysztof Czyzewski

Així que esteu convidats a venir i gaudir de la Plaça , us hi esperem !!!

Glòria i Josep .

LA PELÍCULA QUE MÁS ME GUSTA: "THE KING SPEECH"

Esta es una película muy especial para los ingleses. En 1938 el rey Eduardo VIII dimitió de su posición de rey, y su hermano, quien no estaba cualificado para la enorme responsabilidad se vio obligado a sustituir el soberano. El reparto de la película es excelente con Colin Firth en el papel de Rey Jorge VI y Geoffrey Rush como logopeda. La película es la historia sobre el defecto del habla del rey Jorge VI. Este defecto del habla fue el resultado de una mala experiencia pasada en su niñez. Jorge VI fue con desventaja con esta terrible tartamudez la cual provocó que fuera un desastre hablando en público. Tiene la ayuda de un logopeda, un hombre australiano que fue un talento extrovertido y habla con el rey como un igual (en esos tiempos algo inaudito). El rey finalmente venció su tartamudez y él y el logopeda permanecieron amigos durante todas sus vidas.

Tradicionalmente a las tres, en el día de Navidad el rey da un discurso por la radio y yo recuerdo la pena que me daba el rey.

Mary Lever. Elemental Pont B

PRAISING MÒNICA

What do you need to be a good teacher?

A lot of patience.

A good sense of humour.

Clear speech.

The ability to mix grammar with enjoyable conversation.

Great communication skills with all nationalities.

A friendly personality.

My Spanish teacher Monica has all these attributes; she is so good at her job that time goes so fast. We start our lesson at 5 o'clock and finish at 6.30pm and every moment is full and enjoyable. I have lived here for eight years and been to other classes in Sant Feliu and Platja d'Aro, but this is the first time I have felt that I'm really learning.

I look forward to Monica's lessons; I even enjoy doing my homework. Monica is a really fantastic teacher; I wish I could have her again next year.

Mi profesora Mónica es fantástica, ella habla muy claro, con mucha paciencia, y cada minuto es diversión. He ido a muchas clases diferentes durante ocho años, y la clase de Mónica es la mejor.

Si todos los profesores fueran tan buenos como ella, mi español sería mucho más avanzado. Mónica se merece una medalla

Penelope Berlin. Elemental Pont B

LOS 13 POSTRES DE NAVIDAD:

UNA TRADICION DE PROVENZA, AL SUR DE FRANCIA

Una tradición que viene del siglo XVI, muy religiosa cuando era muy importante demostrar su riqueza y que subsiste ahora.

Parece que el numero 13 representa Jesucristo y los doce apóstoles.

Debe servir para cenar para la última comida los «cálenos» o postres juntos y no debe desalojar ni limpiar la mesa para que los espíritus de la casa puedan comer durante la noche de Navidad y los 3 días que siguen.

Cada persona debe probar los 13 al mismo tiempo para obtener suerte, riqueza y estar bien de salud a lo largo del año.

Los trece postres son la bomba de Aceite – en Provenza « la pompa a l'huile » - que no se debe nunca cortar por riesgo a arruinarse durante el año que viene.

Los cuatros mendigos – almendras, higos, avellanas y uvas – que simbolizan los cuatros colegios monásticos que hacen voto de pobreza.

Las nueces para los Agustinos, los higos para los Franciscanos, las avellanas para los Carmelitas y las uvas para los Dominicanos.

Las 3 frutas que vienen de África - la manzana, la pera y la naranja - simbolizan los 3 Reyes.

El « verdau », un típico melón verde de Provenza que en otro tiempo se podía cosechar en septiembre y conservar en frio sobre una cama de paja, hasta Navidad.

Las uvas blancas de variedad « Servan » que se pueden todavía cosechar en esta temporada del año

Los tipos de turrón blanco y turrón negro para figurar el bien y el mal, también los penitentes blancos y negros.

Al final los dátiles, con sus formas oval, figuran el símbolo de Jesucristo

Es una tradición fuerte la de ofrecer comer estos postres a alguien para la Navidad.

Buen provecho y Feliz Navidad !!!!

Nunca se puede rechazar sobre todo cuando son de buena calidad !!

Buen provecho y Feliz Navidad !!!!

Composition des treize desserts :

Tout d'abord, la pompe à huile, véritable tradition provençale, qu'il faut présenter rompue, comme Jésus le fit avec le pain, et non coupée au couteau. Autour de la pompe à huile, la représentation des ordres religieux : les 4 mendiants : leur couleur sombre rappelant celle des robes des ordres des mendiants : les noix ou noisettes représentent l'ordre des Augustins, les amandes celui des Carmélites, les figues sèches, celui des Franciscains et enfin les raisins secs symbolisent l'ordre des Dominicains. Le nougat noir et le nougat blanc représentent les pénitents.

Viennent ensuite les dattes, figues séchées et autres fruits d'extrême orient, rappelant l'origine des rois mages. Enfin, des fruits de saison, pommes, poires, oranges, clémentines, pâte de coing...

Les treize desserts sont accompagnés de vin cuit est resteront 3 jours sur la table.

Jean Victor Jandoy.Elemental Pont B

A VERY ENGLISH CHRISTMAS PUDDING.

No English Christmas is complete without a traditional Christmas pudding to end the festive meal on Christmas Day. This rich and almost black in appearance pudding, shaped like a ball, decorated with holly is then brought to the table with brandy lit flames. Whilst the flames are still alight, each member of the family makes a Christmas wish before being served their piece.

Following tradition, the pudding is made up as much as three months before Christmas because it is said, that stirred correctly, the flavour matures, and following tradition it is the one part of the meal which involves the whole family because each member takes their turn in the stirring. Essentially, the recipe brings together thirteen ingredients including suet (animal fat), brown sugar, raisins, currants, citron, lemon and orange peels, spices, crumbs, flour, eggs, milk and brandy or English ale, which is then steamed in a pudding cloth or bowl.

The Christmas pudding's association with Christmas goes back to medieval England with the Roman Catholic Church's decree that the "pudding should be made on the 25th Sunday after Trinity, that it be prepared with 13 ingredients to represent Christ and the 12 apostles, and that every family member stir it in turn from east to west to honour the journey of Three Kings"

Although there are a variety of Christmas puddings on the supermarket shelves from the 1st December, there is also a revival of interest in making ones own. This may be a backlash to the commercialism of Christmas which has alienated the whole family in the preparation of a very English Christmas Pudding.

Lorraine Thompson.Elemental Pont A

PAELLA DE POLLO Y/O CONEJO

En la edición de hoy, quiero presentar una receta

Ingredientes: 4 dientes de ajo, 2 pimientos verdes, 2 tomates ,250gr. de arroz ,500gr. carne (pollo y/o conejo) especias: azafrán, sal y pimienta.

1. En una paellera poner aceite y sofreír 4 ajos pelados y cortados en láminas .Sacarlos.
2. Sofreír el pollo y (o) conejo (previamente cortado en trozos) hasta que esté dorado , sacar.
3. A continuación se sofríe 2 pimientos verdes, cortados en trozos . Cuando estén , se sofríen 2 tomates maduros (rallados) y alcachofa, hasta que empiecen a pegarse un poco los tomates.
4. Luego se junta todo, se pone azafrán, pimienta y sal.
5. A continuación se agrega 750c.c. de agua y los caracoles ya hervidos, Cuando esté hirviendo se agrega 250gr. de arroz, se mueve y se hierva a fuego fuerte durante 10 minutos y otros 10 minutos a fuego lento.
6. Se aparta del fuego y se reposa durante 3 minutos.

Buen provecho!

(испанский плов с курицей и/или кроликом)

Ингредиенты:

4 зубчика чеснока

2 зеленых перца

2 помидора

250 гр. риса

500 гр.мяса (курица и /или кролик)

специи: шафран, соль и перец молотый

1. В широкую и неглубокую сковороду (paellera) наливаем подсолнечного (а лучше оливкового масла) масла и жарим очищенные и порезанные на пластинки дольки чеснока. Вытаскиваем.

2. Обжариваем курицу и/или кролика (предварительно порезанные на кусочки).

3. В продолжение обжаривается зеленый перец, порезанный на кусочки.

Когда будет готов , добавляем и обжариваем спелые и протертые через терку помидоры и артишок , пока помидоры не начнут прилипать немного к сковороде.

4. Затем все соединяем , ложим шафран , перец молотый и соль.

5. В продолжение заливаем водой в 750 мг. и улитки уже сваренные. Когда начнет кипеть, добавляется 250 гр. риса, перемешивается и варится на сильном огне в течении 10 минут и еще 10 минут на медленном огне.

6. Убирается с огня и доходит в течении 3 минут.

Lidia Vasiutynska .Conversa 1.

CHRISTMAS PUDDING

(un postre de Navidad inglés muy tradicional)

Este postre consiste en frutas secas, pasas de uva, sultanas, almendras, cáscara dulce de fruta. También harina, sebo, manzana, y ralladura de limón y de naranja.

Mezclamos todos estos ingredientes juntos con canela, nuez moscada, mezcla de especias, pan rallado, azúcar moreno y dos huevos. Luego añade el ron o el coñac y el vino de cebada .

Ponemos el postre en un bol y lo envuelve con un paño y cocine a fuego lento en una olla de agua hirviendo durante ocho horas, esto se hace semanas o meses antes y cocinados de nuevo durante dos horas el día de Navidad.

A continuación, añadimos dinero para los niños, aquí en España se utilizan monedas de veinte céntimos, pero en los viejos tiempos en Inglaterra, la tradición era una moneda de seis peniques de plata.

Ponemos una ramita de acebo en la parte superior.

Luego, calentamos coñac en una cuchara y lo echamos en el postre y la encendemos antes de llevarlo a la mesa,

Lo comemos con crema o 'Brandy Butter ' (Coñac , azúcar y mantequilla juntos y lo batimos hasta que esté como una crema).

Penelope Berlin..Elemental Pont B

FEEST IN DE HERFST IN NEDERLAND

In Nederland is 11 nov. De dag van St.Maarten, St.Martinus. bisschop van tours, Frankrijk.

De legende zegt dat hij zat op een paard en tegenkwam een bedelaar naakt die vroeg om een aalmoes. Met zijn sabel scheurde hij zijn mantel in tweeën en gaf hem die.

In de nacht van 11 nov. Gaan groepen kinderen door de straten en bellen aan de deuren ze dragen lampions en zigen liedjes. Hiervoor krijgen zij snoep geld of fruit.

In sommige provincies hebben ze een ook nog een andere traditie. Ter ere van St.Maarten wordt er de 11 nov. Vuur gestookt van hout dat vooraf wordt verzameld door kinderen en ouders.

Het zal een misterie blijven over de precise oorsprong van St.Maarten..

FIESTA DE OTOÑO EN HOLANDA

Durante la noche del 11 de Noviembre grupos de niños van por la calle y tocan las campanillas de las puertas de las casas.

Se llevan linternas y cantan canciones. De la gente de las casas, reciben dulces, dinero o frutas.

En algunas provincias existen también otras tradiciones. En honor a St.Maarten, en la noche del 11 de Noviembre, se hacen hogueras con maderas que los niños y los padres han recogido anteriormente.

El origen exacto de la fiesta de St.Maarten sigue siendo un misterio.

Anny Roosen. Conversa 1 pont

Новый год в кругу других российских праздников.

Новый Год в России с начала XX века стал самым пышным и торжественным общероссийским праздником. До начала 20-х годов XX века в Российской империи он уступал по значению православному Рождеству, но постепенно оттеснил его по популярности на второй план в общероссийском масштабе по двум причинам. Во-первых, Новый Год наступает раньше Рождества. Во-вторых, Рождество по своей сути — это религиозный праздник христиан, который не отмечается народами других вероисповеданий России (мусульмане, буддисты, иудаисты и др.) или отмечается в другое время (католики, протестанты и др. христиане).

Новогодняя ёлка

Встреча Нового года является во многих странах очень значимым праздником. И сопровождается разнообразными эстрадными мероприятиями, застольем, народными гуляньями. В большинстве стран ёлка устанавливается на Рождество 25 декабря и называется рождественской ёлкой; в России раньше также была такая традиция, но в 1916 году, во время Первой мировой войны, ёлка была запрещена как «немецкий обычай» и вновь разрешена перед новым 1936 годом,

Новогодний стол

При встрече Нового года близкие люди собираются за новогодним столом обычно вечером 31 декабря уходящего года. В полном варианте празднования Нового Года собравшиеся сначала «провожают» старый год — вспоминают, чем он запомнился или что в нём было главным для каждого из собравшихся; желают друг другу, чтобы всё лучшее из старого года перешло в новый. Неизменными атрибутами новогоднего стола в России по традиции являются шампанское, салаты Оливье; мандарины.

После речи главы государства в 0 часов 0 минут, 1 января бьют куранты. С первым ударом курантов, знаменующим приход нового года, принято чокаться бокалами с шампанским (и загадывать желание)

Дед Мороз — сказочный персонаж, символ Нового Года в России.

Дед Мороз впервые появился на Рождество в 1910 году. Он являлся детям под Новый год и оставляет под ёлкой подарки детям, которые хорошо себя вели в течение года. Работает он не один, ему помогает внучка Снегурочка. В случае отсутствия ёлки Дед Мороз может оставить подарки в носках (однако эта традиция не является исконно русской, и применяется редко)

Новогодние фильмы

перед каждым Новым годом по телевизору показывали набор «новогодних фильмов», например:

Карнавальная ночь

Ирония судьбы, или С лёгким паром!

Джентльмены удачи

Новогодние приключения Маши и Вити

Новогоднее обращение к народу

Во многих странах за несколько минут до наступления нового года (в России, как правило, в 23:55 31 декабря), 22:55, 0:55 главы государств обращаются к своим народам с речью, в которой обычно подводят некоторые из итогов прошедшего года, желают удачи гражданам в новом году

Ektrina Kostenko

LAS FIESTAS EN AÑO NUEVO EN RUSIA

El Año Nuevo en Rusia era, al comienzo del siglo XX, el más magnífico y solemne. Hasta los años 20 del anterior siglo en el Imperio Ruso, se celebraba la Navidad ortodoxa, pero poco a poco su popularidad pasó a un segundo lugar por dos razones.

En primer lugar, el Año Nuevo es antes de Navidad. En segundo lugar, la Navidad es en su esencia una fiesta religiosa de los cristianos, que no celebran otras religiones en Rusia (musulmanes, budistas, judíos, etc.) o lo celebran en otro momento (católicos, protestantes)

Árbol de Navidad

El año nuevo en muchos países es una fiesta muy importante que se acompaña con variedad de fiestas, festivales... En la mayoría de los países el árbol esta presente en el día de Navidad, el 25 de diciembre, y se llama el árbol de Navidad, En Rusia, también había sido una tradición, pero en 1916, durante la Segunda Guerra Mundial, el árbol de Navidad fue prohibido como una "costumbre alemana" y volvió otra vez antes del año nuevo en 1936.

Año Nuevo de mesa

Con el año Nuevo la gente se reúne en la mesa durante la noche del 31 de diciembre. La gente celebran lo que ha sucedido durante el año viejo y se desean unos a otros lo mejor para año nuevo.

Año Nuevo es la segunda tradición rusa y hay **champagne, ensaladas, aceitunas, las mandarinas, vodka.**

En TV, después de un discurso del presidente a las 0 horas 0 minutos, en 1 de enero, las copas de champan brindan y los rusos piden un deseo.

Santa Claus en ruso "Ded Moroz Santa Claus", es un personaje fantástico, un símbolo de Año Nuevo. En Rusia. Santa Claus apareció por primera vez el día de Navidad de 1910. Debajo del árbol deja los regalos para los niños que se portan bien durante el año. No trabaja solo, lo ayuda su "nieta" que se llama en ruso "Snegurochka". En ausencia del árbol de Navidad, Santa Claus puede dejar los regalos en los calcetines (esta tradición no es nativa de Rusia, y se utiliza raramente). Antes de cada nuevo año en la TV ponen "películas de Navidad", por ejemplo, "Noche de Carnaval", "La

ironía del destino", "Disfrutar de su baño", "Señores de la Fortuna", las "Nuevas aventuras de Masha y Viti" **Año nuevo. Discurso a la nación.**

Como en muchos países, unos minutos antes del año nuevo (en Rusia, por regla general, a las 23:55 31 de diciembre), 22:55, los presidentes dan un discurso a su país comentan los resultados del año pasado y desean suerte a los ciudadanos en el año

¿QUÉ ES IMPORTANTE EN NAVIDAD?

Christmas is a religious event. As I am not religious I am not interested in Christmas. Finding a present for my wife is very difficult and the presents I get I do not want. The only good thing about it is family and friends getting together.

La Navidad es una fiesta religiosa. Como no soy religioso no estoy interesado en la navidad. Encontrar un regalo para mi esposa es muy difícil. A veces recibo regalos que no me gustan. Para mí lo mejor es reunirse con los amigos y la familia.

APRENDER CASTELLANO EN EL CENTRO CÍVICO.

I have been coming to Center civic Vicenç Bou for classes in Castilian for almost 2 years. Before I started I could not speak or understand any Castilian. Some people say I still can not. But I think the classes are very good and useful.

He estado viniendo a clases de castellano en el centro cívico Vicenç Bou durante casi dos años. Antes de empezar estas clases no hablaba ni entendía nada. Algunas personas piensan que ahora tampoco. Pero creo que las clases son muy buenas y útiles.

LA NATURA

Qué maca és ara la tardor
després de les pluges, en part perdudes,
però també generoses,
és una meravella veure tanta verdor
arbres i plantes ufanoses

A la rodona dels xais
el verd i pins sembla que més brillen
els xais són més blancs
Tot l'entorn s'anima.

En els marges del camí
brillen tendres cosconilles,
bones com els màstecs per a fer amanides,
herba i flors és un seguit.

La part de bosc a la muntanya,
que fa dos anys es va cremar,
Tot torna a verdejar,
menys els pins que rossejant semblen taques.

Entre el brancatge d'una alzina,
canta un rossinyol
Déu té guard, el seu cant anima
i la papallona de flor en flor, fa el seu vol.

Josep Mora.

EL PESSEBRE DEL CASAL

La dona que renta
la vella que fila
el gos del pastor
que sempre vigila.

El carro amb els sacs
que van al molí a fer-ne farina,
el pont del riu a on l'aigua rellisca
I alguna gallina esgarrapant en el Prat.

La mula i el bou a la cova
donant escalfor a la establia,
a un nen pobre
fill de Josep i Maria.

Als cims l'ña estrella que brilla
seguint-la reis i pastors,
en un dia joiós
amb molta alegria.

El pesebre del casal
fet amb paciència i harmonia.
desitjant Bon Nadal
amb Pau i Alegria.

Josep Mora.

POEMA EN RUSO

1. Стучался дождь, а я сидела в кресле,
Пускай стучится, я не подойду,
подумав про себя: "А если
тебя сегодня ночью украду?"
2. Улыбаюсь, как же это глупо,
ты приходишь в гости по утрам
в тихий сон врываешься так грубо,
сладко прикасаешься к устам...
3. Украду, пускай все знают!
Хоть не знаю, как, но украду!
Тени в полдень исчезают,
Может, я за ними вслед уйду?!
4. Не стучался дождь, стемнело...
От бессилия хотелось спать
Вновь ступала в ночь несмело,
Я боялась вновь тебя терять...

Tetiana Vasiutynska .Elemental A.

FELICIDAD

Feliz de haberte encontrado
feliz cuando tú me hablas
feliz cuando tú me miras
feliz cuando tú sonríes
feliz de contemplar tus ojos
feliz de estar a tu lado
y si me dieras un beso
cuan feliz, feliz sería.

Antoni Comes. Taller de Lectura en Castellano.

LLEGA EL DÍA DE LOS REYES

Niños y niñas se van a las calles,
endomingados para la fiesta,
con vestidos de tela sedosa
y pantalones de fantasía.
Corre el rumor que los Reyes
llegan desde los países cálidos
con caramelos y golosinas.
En el extremo de la avenida,
la música de las carrozas
resuena en la noche fría.
Y los reyes aparecen
con trajes de ceremonia
tirando caramelos y golosinas
para niños y niñas.
Corriendo en desorden
para atrapar los regalos.
Y el cortejo pasa por otros niños y niñas.
Hasta el año próximo y viva:
el día de los Reyes.

Claude Balaguer.Elemental pont B

EL MISTERI DE CASTELL D'ARO

Us vull contar un secret sobre la dama misteriosa de qui tothom parla i més d'un diu haver vist alguna nit, pels voltants de l'Església i el Castell de Benedormiens. La fa temps, dos germans, nena i nen bessons de set anys, durant les festes de Sant Isidre, un dels dies del concurs de plantes i flors, es van amagar en un raconet d'una sala del Castell, a la planta baixa, i van esperar que tanques-sin les portes. Havien sentit a parlar a casa i a algun veí de la dama blanca del Castell que apareixia a les nits.

Es van endormiscar i, quan ja era nit tancada, es van despertar. Portaven una petita llanterna que els havien regalat els seus avis i van començar a caminar pel Castell. Van pujar per l'escala, un darrera l'altre, a poc a poc, i van treure el cap per mirar dintre la primera sala. Van quedar petrificats i espantats. A dins la sala hi havia una noia jove d'uns 20 anys, que cantava fluixet una cançó molt dolça i acaritava les plantes i les flors. Portava un vestit blanc i, més que caminar, semblava que volava o flotava en l'aire. Posseïa una gran bellesa i tenia els cabells rossos com l'or.

La noia els va sentir i, amb una veu suau i melòdica, els va dir que no tinguessin por, que no s'espantessin.

- Jo em dic Roser i vivia en aquest Castell ja fa molts i molts anys. Se m'ha permès continuar per sempre en aquest Castell i els seus voltants. M'agrada passejar-me pel Castell i per l'església i ara també pel museu de la nina, on passo moltes nits.

Estic contenta quan fan els mercats medievals que tenen certa semblança als del meu temps. El pessebre vivent també em recorda al que feiem a casa i venia d'un costum que va començar a l'actual Itàlia, un sant anomenat Francesc. M'agraden les exposicions de quadres i escultures que es fan al Castell. Però els dies que em sento més feliç és quan posen totes aquestes plantes i flors. Passo les nits contemplant-les, observant-les, però al tercer dia les flors comencen a perdre la frescor, la turgència i la ufana; és a dir, es van marcint i això em posa molt trista.

Us puc demanar un favor? - tots dos van donar el sí, més amb un moviment de cap que amb la veu. Encara estaven una mica espantats- Ara escollirem les sis flors més boniques del concurs, farem un petit ram i us l'emporteu. Aneu a casa vostra, que ja deuen partir i us deuen estar buscant i demà, quan tingueu una estona, hauríem de pujar a tres fonts de Castell d'Aro i al costat de la Font més alta de la muntanya, a la dreta mirant la Font, a uns vint-i-cinc metres hi veureu un petit arbust que té uns fruits daurats en forma d'estrella. Agafeu sis estrelles i les tireu dins d'aquesta gerra que us dono i que ja estarà plena d'aigua de les fonts. Ho porteu on jo us diré i allí trobareu una olivera mil·lenària. Dipositeu el pomell al peu de l'arbre i el mulleu amb unes quantes gotes d'aigua de la gerra, i les flors estaran fresques durant tot l'any. La gerra us la podreu quedar.

Aquest lloc és on ens trobàvem amb el meu estimat Jaume, que va

morir en una de les tantes guerres que teníem en aquella època. Poc temps després de la mala notícia, el vaig seguir en el seu viatge per la tristor que vaig sentir. Us espero el proper any per aquestes dates. Això que us he contat no ho expliqueu a ningú, em podreu ajudar fins que compliu dotze anys i, a partir d'aquesta edat, no recordareu res, mai m'haureu vist i no sabreu res de les flors i el seu destí. Els va acompanyar fins a la porta, que s'obrí misteriosament, i els va fer un petó a cada un i va desaparèixer. I arribat aquest punt us preguntareu: i aquest, com sap això? Doncs aquesta història ha arribat al meu coneixement de forma casual. Fa poc temps vaig comprar una casa dins del poble de Castell i, en fer-hi unes obres i treure un envà, vaig trobar un forat a una paret. A dins hi havia una capseta i una petita gerra. Vaig obrir la capseta que contenia un paper que deia:

*Història de la Bella Reser
Escrit a Castell d'Arc
L'any (illegible)*

I amb lletra de nen, tal com us he contat, estava escrit en aquell paper. No hi he posat ni una paraula de més. Us ho prometo.

Antoni Comes. Taller de Lectura en Castellà

ESCRITOS DEL GRUPO DE NEOLECTORES

Que bonito es el otoño
 Con sus bosques de colores
 Verdes dorados y rojos
 El castaño, el acebo y el madroño
 Y los pájaros que cantan como primores.

Pepita Porcel y Agustina Hurtado.

El amor es tierno con dulzura y ternura.
 Por la mañana salí al jardín y una flor cogí
 para dártela a ti.
 Cuando amaneces en compañía tienes más alegría.

Cuando los campos están verdes, para Mayo nacen las flores.
 En el prado cantaba un jilguero, y con el pico decía lo mucho que te quiero.

El mar es bello con sus olas y su color.
 En Otoño caen las hojas de los árboles, que después se quedan desnudos.

Josefa Martínez y Antonio Escaño.

Me llamo Ruth y estoy haciendo una actividad en Glrona los lunes, martes y viernes.

La primavera.

La primavera la sangre altera. Los pájaros hacen sus nidos y ponen huevos. Para sus nidos recogen unas ramas y hacen el nido y los polluelos salen al poco tiempo a buscar comida. La madre les da la comida y entre los dos alimentan a sus hijos.

Antonio Aranda.

Los jazmines en guirnaldas sobre su frente se esparcen, los claveles en su pecho dan esencias más suaves.

Hoy son sus alegres días, mira cual todo la aplaude, más fresco respira el aire,

Imposible se me hace que se me pueda olvidar que es el día de tu santo y te quiero felicitar.

Si yo tuviera dinero como tengo voluntad. De oro te mandaría esta tarjeta postal,

Varios autores. Recordado por Carmen Pareja

Un día en primavera

Bueno, yo lo que voy a contar es que cuando voy al pueblo me lo paso muy bien. Pues, en primavera el campo está muy bonito. Los cerezos del Jerte están en flor y están preciosos y las jaras también tienen una flor muy bonita. Cuando vamos por la carretera de viaje es una maravilla a los orillas de la carretera. Los conjuntos de margaritas parecen artificiales de bonitas que están.

Alejandra Pérez

Nos fuimos al campo con bocadillos y después de mucho andar paramos a comer y a contar chistes para después caminar. Pero para nuestra sorpresa nos encontramos con un río y con mucho esfuerzo, después de parar a pensarlo bien, lo cruzamos con mucho cuidado y lo pasamos bien. Ana decía: -¡Para! ¡Porque me caigo!-. Las otras decían: -¿Con que no hay para tener miedo?-. Ana decía: -¡Esto no es para mí!-. ¡Conmigo no volváis a contar para nada! En un momento se oyó un ruido y todas nos quedamos paradas. ¡Qué tontas! pues dijimos: -¿Con que no era nada? Y era un perro con su amo y de pronto sin fuerzas nos entró la risa y de contentas, decíamos de todo para no sentirnos solas.

Ana Pérez y Pilar Pérez

Me llamo Eva, nací en la clínica Quirón de Barcelona y tengo dos hermanas: Mónica y Cristina. De pequeña era muy buena ahora también. Con un añito nos fuimos a vivir al Principado de Andorra porque papá tenía mucho estrés por estar siempre viajando y el médico le recomendó un sitio mas tranquilo y esquiuar. Por eso nos fuimos a vivir allí. Él era un gran campeón de estos deportes y ahí tenía amigos que hacían lo mismo que él. Me pusieron en el colegio francés, como mis hermanas pero como me costaba mucho aprender, pues siempre estaba diciendo las mismas palabras: "piqué" y "bonjour", me tuvieron que cambiar de colegio y fui al colegio español. Vivíamos en una casa muy grande, teníamos perros, gatos, conejos, tortugas, peces y hasta un mono

(Con pañales y todo) muy travieso. Aprendí a esquiuar con mis hermanas, al llegar ahí me gustaba mucho pues teníamos muchos juguetes.

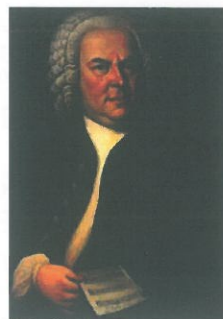
Era bonito vivir allí en invierno y además en aquellos tiempos Andorra era más pequeña y se vivía muy bien. En verano veníamos a vivir a la Costa Brava, nos gustaba mucho el mar e ir en barco. Ahora vivo en Playa de Aro, me gusta mucho estar aquí pues conozco mucha gente, voy en bici, a nadar, saco perros de paseo; tengo uno que se llama Peque, al que quiero muchísimo. Tengo también tortugas y me gusta mucho venir a estudiar a aquí.

Eva Cabré .

JOHAN SEBASTIAN BACH O LA UNIVERSALIDAD Y EL MODERNISMO ETERNO EN MÚSICA

J. S. Bach nació el 21 de marzo de 1685 en Eisenach (Thuringe - Alemania) y murió en Leipzig el 28 de julio de 1750. Entre su familia había 38 músicos: una dinastía.

J.S. Bach, hijo de Elisabeth Lammerhirt (1644-1694) y de Joham Ambeosius Bach (1645-1695), se casó en 1707 con su prima Maria Barbara Bach (1684-1720), de quien tuvo siete hijos. Viudo, se casó en 1721 con Anna Magdalena Wulken, de quien tuvo 13 hijos.

Su vida de músico:

Konzert Meister, cantor, Kaselmeisher, en varios sitios donde había un príncipe que podía pagarle para hacer música a su gusto.

Fue el organista más virtuoso de Alemania.

Sobre todo, y lo más importante: muchísimas obras de una calidad magnífica: obras para clave u órgano (muchísimas), conciertos diversos para instrumentos de viento, de cuer-

das, para clave, cantatas, oratorias, misas, pasiones (St. Joham, St. Mateus, etc.), y muchísimas obras varias.

No hay ninguna obra de J.S. Bach que no sea perfecta. NINGUNA

Ahora las obras para clave son tocadas al piano. Así la cualidad es más perfecta y precisa y más bonita.

Una vez acabada esa corta biografía (necesaria para situar al personaje) voy a hablar de la música en general de J.S. Bach. Es para mí, lo más importante y lo más interesante. Los elementos fundamentales, que dan a la obra de Bach su universalidad, son por una parte el carácter muy polifónico del genio creador, por otra, la omnipresencia de la coral luterana.

Coral y polifonía son las características privilegiadas de esta obra, que constituye el más estupendo trabajo de síntesis de la historia de la música.

La obra de Bach es el resultado de ocho siglos de contrapunto y de las diferentes civilizaciones musicales que le han precedido.

Llevando al nivel de perfección el más alto de todas las principales formas tradiciones, llega a la posteridad una suma del saber musical europeo.

Para acabar y hablar del modernismo eterno de J.S. Bach, muy rápidamente, daré dos ejemplos.

Cuando interpreto *el octavo preludio en mi bemol menor del clave bien temperado (libro 1)* me parece tocar un nocturno de Frederic Chopin con una manera de rebato. Pasamos del siglo diez y ocho al siglo diez y nueve.

Cuando interpreto el "Largo" de la sonata en trío n.5 en Do Mayor (para órgano) me parece tocar una obra de Oliver Messiaen para órgano. Pasamos del siglo diez al siglo veinte.

Para concluir, diré que la música de J. S. Bach es una música elegante, refinada, inspirando la serenidad y el equilibrio. En cambio las obras de J. S. Bach son muy, muy difíciles de tocar y se necesita un nivel elevado para poder tocarlas bien.

Johan Sebastian Bach: un genio de todos los tiempos.

*Sonata núm.5 en Do M,
BWV544.*

*Michel Avérous. Formación
continuada castellano.*

PAISAJES FAVORITOS

*Descripciones de paisajes realizadas por participantes en el
Taller de lectura y conversación 2011-2012*

MICHEL Choserot

El paisaje que más me gusta es un lugar de colinas que se funden con el mar con una vegetación variada y salvaje y ver la salida del sol cuando aparece en el horizonte y se refleja en el océano.

La estación que más me gusta es el verano porque me apetece dar un paseo por la playa, mirando a los bañistas y embarcaciones.

Pero la estación más hermosa es el otoño, cuando los árboles cambian de color, de verde a marrón. Luego doy un paseo por el bosque que esta bañado de perfume y color.

Me siento más atraído por los paisajes del mundo que por la arquitectura antigua de piedra.

Prefiero vivir en el campo o en las montañas que en una gran ciudad; el ruido y la contaminación me hacen sufrir. Por eso me vine a vivir a Castell d'Aro y me gusta mucho.

OKSANA Mogilova

A mi me encanta mucho la naturaleza de Cataluña.

Si entras dentro de un bosque sientes que estás en un lugar mágico y misterioso; donde hay una vida distinta de la nuestra. Es un lugar donde puedes estar relajado y no pensar en nada. Buscar unas setas, respirar a fondo y escuchar como cantan los pájaros. En diferentes estaciones el bosque se ve diferente. En otoño las hojas cambian su color, de verde a marrón. La tierra esta cubierta de hojas, llueve mucho y el bosque cambia su olor. Pero en cualquier estación el bosque no pierde su tranquilidad. ¡Esto me gusta mucho!!

ELENA Dontsova

Este lugar es muy tranquilo. Está en la playa, de arena dorada y con rocas y pinos a ambos lados. Me gusta este rincón en el amanecer cuando la luz rosada en el cielo y en la playa es maravillosa. La visión de un mar que juega con todos los colores del azul y rojo me fascina y da me la sensación de vivir fuera del tiempo.

Creo que el mejor momento en la costa es ahora, en un día soleado de otoño. En verano, cuando el sol calienta y la costa se llena de turistas, este paisaje pierde su encanto. En otoño este lugar es un poco salvaje: chumberas junto al mar, la arena está sucia, llena de ramas y algas y también hay muchas cañas.

Este espacio me gusta en todas las estaciones. Pinos en difícil equilibrio, rocas que forman pequeñas islas y penínsulas, disfrutando de todos los colores, agua clara y limpia y aire muy transparente.

Es mi paisaje favorito por su luz y por la sensación de algo magnifico y único.